

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ МОВНИХ ІННОВАЦІЙ СФЕРИ «УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ»

Молодча Н.С., Скрипка В.К. (Харків)

Економіка є надзвичайно важливою галуззю у житті суспільства, і вона еволюціонує з надзвичайною швидкістю. Фінанси та банківська справа, фондові біржі, інвестиції, корпорації, управлінські системи та багато іншого – усі ці різні аспекти економічної діяльності зазнали значних змін і потребують уваги лінгвістів для визначення їх міста у системі мови.

Нас цікавить один з підрозділів економічного дискурсу, а саме – сфера управління персоналом. Мета цього дискурсу полягає у огляді системи праці відділу кадрів; інформуванні про сучасний стан рекрутингової системи; дослідженні напрямів розвитку сфери управління персоналом.

Систематизація інноваційної лексики економічного дискурсу, а саме його підрозділу «Управління персоналом», та її інвентаризація відносно системно-структурних характеристик і понятійного складу мовних інновацій призводить до забезпечення єдності і удосконалення взаєморозуміння між економістами різних країн. Вищезазначене наголошує актуальність проведеного дослідження. Матеріалом дослідження виступили 100 термінів-інновацій останніх 5–6 років у визначеній галузі, які зареєстровані на таких веб-сайтах як Urban Dictionary, Pseudodictionary та інших.

Компонентний аналіз вибірки демонструє, що більш ніж 70% мовних інновацій – це двокомпонентні слова, створювані за допомогою таких моделей, як: Adj. + N = N (*toxic leader, corporate bagger*); N + N = N (*paper route, letter bias*). У результаті проведеного нами аналізу з'ясовано, що майже 80% мовних інновацій вибірки складають іменники.

Проаналізувавши дані вибірки відносно способів формування новоутворень, можна дійти висновку, що найбільш продуктивними є спосіб утворення нових слів через словоскладання (56%), телескопію (20%), афіксацію (12%). Найменш продуктивними способами утворення є конверсія, аббревіація, усічення, вони знаходяться у діапазоні від 3 до 7 відсотків.

Для повного розуміння складу мовних інновацій нашої вибірки, проведено семантичний аналіз, згідно якому вся досліджувана лексика розподіляється на певні аспекти: працевлаштування (*obamaployed, unemployability paradox*); звільнення (*corporication, torged, pretirement*); грошовий аспект (*wage slave, auntie bonus*); посадовий аспект (*virtual executive, virtual executive assistant*); соціальний аспект (*babydaddy welfare, work birthday*). Крім того, одиниці вибірки класифіковані в межах тематичних лексико-семантичних груп «корпорація», «лідерство/адміністрація»,

«організація робочого процесу», «інструменти праці», «співробітник», «соцпакет», «працевлаштування» та «скорочення персоналу».

Перспективою подальших наукових розвідок становить проблема перекладу новотворів сфери «Управління персоналом».

Джерела ілюстративного матеріалу

1. Pseudo Dictionary. – Available at : <http://www.pseudodictionary.com> 2. Urban Dictionary. – Available at : <https://www.urbandictionary.com>

EARLY INSTITUTIONAL FEMALE DISCOURSE

Morozova I.I. (Kharkiv)

The historic background for the early institutional discourse to emerge is the change of social and cultural paradigm of the British society of the period. The Victorian Era of the United Kingdom and its overseas Empire was the period of Queen Victoria's rule (1837 – 1901). This long period of prosperity allowed a large, educated middle class of the British to develop. The term Victorian morality is often used to describe the ethos of the period, which embraced sexual propriety, hard work, honesty, thrift, a sense of duty and responsibility towards the less well off, provided that they deserved help. Yet, sometimes unwittingly, the Victorians did much to create an increasingly interconnected world, where some people could speak of co-responsibility to make the world a better place [5]. While it is undeniable “that the Victorians wanted to make the world a better place” they often “had to settle for making the home a better place” [4] and the housemistress is considered its “manager” being in charge of an array of servants which cannot but be reflected in her discourse and discourse practices.

In linguistics, discursive practices mean communicative activities performed in accordance with requirements of a certain type of discourse when the latter is being generated and reproduced [1, p. 288]. The category presupposes that there exist various kinds and types of discourses in the everyday life; they all function simultaneously as autonomous, heterogeneous and continuous information flows. Correspondingly, there exist various discourse practices, or communication.

Linguistic and sociological research reveals that the Victorian woman can adopt only non-institutional discourse practices [3; 4]. The non-institutional discourse is a variety of communication established and enhanced by people who are on familiar terms and who are engaged in dealing with everyday problems. This kind of discourse is spontaneous, subjective, situation-based, illogical